Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

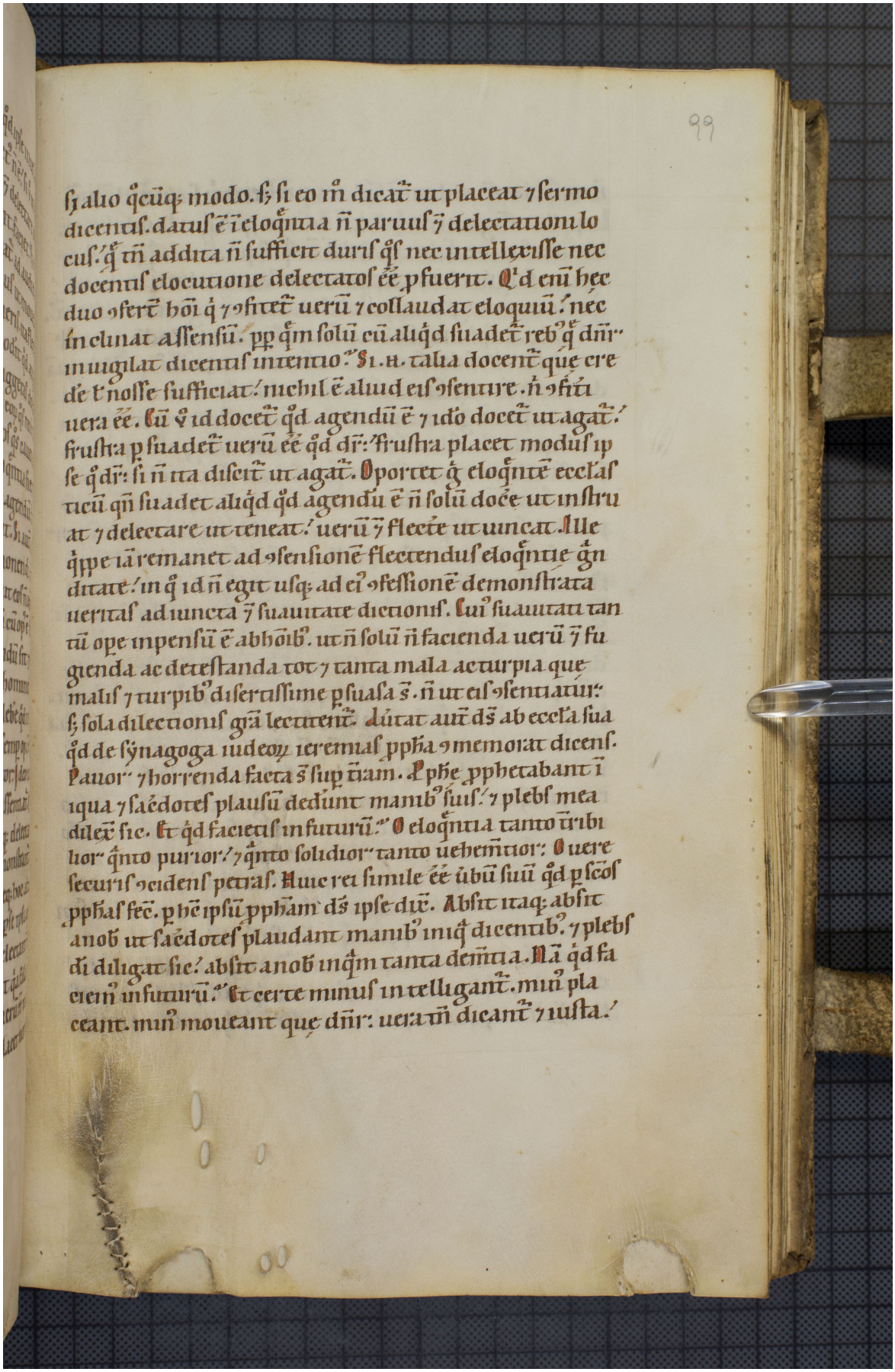

99

ſ; alio q̃cũq; modo. ſ; ſi eo m̃ dicat̃ ut placeat ⁊ ſermo
dicentis. datus ē ĩ eloq̃nta ñ paruus ⁊ delectationi lo
cus. q̃ tm̃ addita ñ sufficit duris q̃ſ nec intellexisse nec
docentis elocutione delectatos ēē pfuerit. Q'd enũ hęc
duo ofert̃ hõi q̃ ⁊ ofitet̃ uerũ ⁊ collaudat eloquiũ. nec
inclinat assensũ. pp q̃m solũ eũ aliq̃d suadet̃ reb' q̃ dñr
mugilat dicentis intentio. Si. H. talia docent̃ quę ere
de t' nosse sufficiat. nichil ē aliud eis ofenture. ñ ofiti
uera ēē. Cũ ꝰ id docet̃ q̃d agendũ ē ⁊ ido docet̃ ut agat̃.
frustra p suadet̃ uerũ ēē q̃d dr̃. frustra placet modus ip
se q̃dr̃. si ñ ita discit̃ ut agat̃. Oportet q̃ eloq̃nt̃ eccl'as
ticũ qm̃ suadet aliq̃d q̃d agendũ ē ñ solũ docē ut instru
at ⁊ delectare ut teneat. uerũ ⁊ flectē ut uincat. Ille
q̃ppe iã remanet ad ofensionẽ flectendus eloq̃ntię ḡn
ditate. in q̃ id ñ egit usq; ad ei ofessionẽ demonstrata
uerit̃as adiuncta ⁊ suauitate dictionis. Cui' suauitati tan
tũ ope impensũ ē abhoib'. ut ñ solũ ñ facienda uerũ ⁊ fu
gienda ac detestanda tot ⁊ tanta mala ac turpia quę
malis ⁊ turpib' diserrissime pſuasa s̃. ñ ut eis ofentiatur
ſ; sola dilectionis grã lectrent̃. dũtat autẽ ds̃ ab eccl'a sua
q̃d de synagoga iudeoꝝ ieremias ppha ofemorat dicens.
Pauor' ⁊ horrenda facta s̃ sup̃ tram. Ppḥę ppheabant ĩ
iqua ⁊ sacdotes plausũ dedunt manib' suis. ⁊ plebs mea
dilet̃ sic. Et q̃d facietis in futurũ. O eloq̃nta tanto tribu
lior' q̃nto purior. ⁊ q̃nto solidior' tanto uehemtior. O uere
securis ocidens petras. Huic rei simile ēē ubũ suũ q̃d pscos
ppḥas fec̃. pḥẽ ipsũ ppham ds̃ ipse dix̃. Absit itaq; absit
a nob̃ ut sacdotes plaudant manib' inimicis dicentib'. ⁊ plebs
di diligat sic. absit a nob̃ in q̃m tanta demtia. Nã q̃d fa
ciem' in futurũ. Et certe minus intelligant̃. miñ pla
ceant. miñ moueant quę dñr. uera tm̃ dicant̃ ⁊ iusta.